

Macronnak vége, de ? még nem tudja

2018 július 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A kutya nem fog emlékezni rá pár év múlva...

Hogy Franciaország válsága egyre mélyül, azt Emmanuel Macron elnöksége világosan megmutatja.

Nagyjából a második világháború befejezése óta, amikor is az Egyesült Államok és szövetségesei lefejtették Franciaországról Hitler éles karmait, a párizsi barátaink önmagukat keresik. Legfőbb problémájuk az, hogy nagyhatalomként viselkednek, miközben már réges-régen mások politikai kegydíjából élnek. Hogy önmaguktól mire jutottak, pontosan jelzi a francia huszadik század közepe: a katonai összeomlás, a kollaborációtól, hazugságoktól, gyáva meghunyászkodásoktól hemzseg? Vichy-rendszer vidám mindennapjai, a készséges együttműködés a régi ellenséggel, majd a felszabadító amerikaiak ájult csodálata, kiszolgálása.

Ez tehát a múlt: azóta Franciaországban még az is elsüllyedt, ami a kirakatban maradt a régi államból. Nem véletlen, hogy 1968-ban innen, a párizsi barikádokról indult világhódító útjára a globalista anarchia, hogy mára minden normális francia, akiben maradt még egy csepp jóérzés, Alain Delontól Gérard Dépardieu-ig ?szintén elmondja, rossz a hazájában élni, mert minden érték elértéktelenedett, minden a feje tetejére állt. Franciaország konzumidiotizmust vásárolt magának a jólétért cserébe, lassan, de biztosan eltűntek a régi erények, a gloire kihunyott, elillant.

Hogy Franciaország válsága egyre mélyül, azt Emmanuel Macron elnöksége világosan megmutatja.

Ez az arrogáns törtetés?, akinek az üres kamra kulcsán kívül semmi sincs a zsebében, most úgy érzi, eljött az ? ideje. Azzal, hogy Trump hátrébb húzódott Európától és a britek kiléptek az unióból, felcsillant a lehetőség számára, hogy középhatalommá süllyedt országából széles körben észton osszon. Macron úgy gondolja, elég, ha úgy viselkedik, mintha egy nagyhatalom élén állna, és akkor feltétlenül nagyhatalmi államférfinek nézik majd mások. Mint valami fiók-Napoleon magabiztosan osztogat tanácsokat, rendelkezik, és a huszadik századi francia diplomáciai hagyományoknak rendre megfelelően belebújik a nagy testvér hátsójába. Most azonban nem amerikai a széles ülep, hanem német: Angela Merkelnek hívják a gimnasztikátársat. Macron egyetlen reménye a bús német kancellár. ?k lennének a tengely, vagy mi, az ? feladatuk megmenteni a haldokló uniós projektet, meginteni a barbár visegrádiakat, hogy volnának szívesek befogadni mindenkit, akit ?k már nem tudnak, mert tele az országuk, szó szerint a b?rükre megy a vásár a végtelenített migrációs meghívó után.

Csak hogy Macronra is érvényes, amit a magyar hard rock jeles képvisel?je, a Stula Rock már megénekelte: „szardolog a harag hatalom nélkül”. A francia elnöknek ugyanis semmi más lehet?sege és eszköze nincs, mint engedelmesen Merkelre figyelgetni, ha a CDU nagyasszonyának jól fut a szekér, neki is lepottyann valami a rakományból. Már pedig Merkel alól éppen most fut ki a szép, új világ, amelyet volt szíves felépíteni európai százezer akarata ellenére. Nem csoda, ha Macron is teljesen elértéktelenedik az eszmék piacán. Legutóbb a számára különösen megalázó uniós csúcs után kellett volna valami frappánsat mondania, például azt, hogy engem és német tartótisztemet itt legyalultak kérem, mint a tököket, de nem, nem, ? csak vartyogott valamit szolidaritásról és kötelességről, pedig [már Olaszországnak is nagyobb a szava](#) a közösségben, mint a franciáknak, volna tehát hova fejl?dni.

Macron utolsó reménye, hogy szívózik még egy kicsit a visegrádiakkal, mielőtt új játszótérre keres magának. [Visszarendelte a Francia Köztársaság budapesti nagykövétét](#), mert Eric Fournier jegyzéket merészelt írni arról, hogy Orbán Viktor talán mégsem az a patás ördög, akinek lefestik Párizsban. Ehhez Macronnak persze joga van, csak ugye, a mese szerint mi barátok és szövetségesek vagyunk az EU-ban és a NATO-ban, nem pedig ellenségek, a barátom barátja pedig az én barátom volna elvileg. Egészen másképp áll persze a helyzet, ha Macront zavarja, hogy [az ? transzvesztita jöv?képén](#) kívül akad másfajta jöv?kép is. Ebben az esetben nem kéne [olyan arrogánsan tiszteletet követelnie a maga számára bóklászó tinédzserektől](#), mert a helyzet az, hogy ? egyáltalán nem tiszteletre méltó, némi sárm?rködésen kívül konkrétan semmit sem tett le az asztalra azon kívül, hogy atomjaira zúzta de Gaulle maradék örökségét.

Szóval, mi a fenti videóban szerepl? tinédzserrel értünk egyet, ? bizony nem elnök úr, hanem csak a tanító néni kedvenc férjecskeje, Manu.

Emmanuel Macront nyilván utoléri a Renzi-effektus, ez a legújabb kelet? európai tapasztalat: aki Orbánba beleköt, annak vége. Tényleg nem tudni miért, de m?ködik a dolog. Hosszú a sor, de az egykori támadók közül ma már senki nincs sehol, a magyar miniszterelnök pedig hónapról hónapra b?víti a jó európaiak táborát, pedig emlékezzünk, az elején mennyire egyedül volt. Macron is el fog süllyedni, de nem azért, mert sikertelenül próbálta megosztani a visegrádiakat, hanem azért, mert a maradék franciák, akik még nem hülyültek el teljesen, el fogják

zavarni a következő elnökválasztáson. Mehet a kamufeleséggel, a transzvesztita pereputtyal, az öntelt szövegeivel, ahova akar. A kutya nem fog emlékezni rá pár év múlva, politológusok rebegnek majd valamit kényszerpályáról, alkalmazkodásról, er?fitogtatásról, de mélyebb tanulsága a történetének nem lesz.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló